

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Afløb til et aabent Vandløb, som ikke henhører under Anlægget, skal udføres, vedligeholdes og benyttes saaledes, at Afløbet ikke skader Vandløbets naturlige Tilstand, og at Anlæg med Afløb til Havet ikke maa volde almene Ulemper, ligesom Ministeren for Landbrug og Fiskeri efter Forhandling med Indenrigsministeren kan forbyde Tilledning af urensset eller utilstrækkeligt rensset Spildevand til Fjorde og afgrænsede Havomraader.

For at sikre, at de nødvendige Sager sættes i Gang, giver Lovforslaget Ministeren for Landbrug og Fiskeri, Indenrigsministeren og Statsministeren Ret til at paalægge Kommunalbestyrelserne at indbringe Sagen for Vandløbsretterne. Desuden har Kommunalbestyrelsen naturligvis Ret til til enhver Tid paa egen Haand at rejse Sag, og enhver skadelidende kan ligeledes paa egen Haand rejse Sag. Private Personers Adgang til at rejse Sag er dog ikke udvidet til Spildevandsanlæg, som berører Havet.

For de bestaaende Anlæg, som opfylder Lovens Betingelser, giver Lovforslaget kun en begrænset Adgang til at gribe ind, hvorimod andre bestaaende Anlæg kan forlanges fjernet eller ombygget.

For Sagens Indbringelse for Vandløbsretterne fastsætter Lovforslaget mere detaljerede Bestemmelser end den nugældende Lov, og der lægges navnlig Vægt paa, at der tilvejebringes et forsvarligt Grundlag for Sagens Behandling og Afgørelse, saa at man har Sikkerhed for, at ikke blot den tekniske Side af nye Anlæg bliver i Orden, men at disse Anlæg ogsaa bliver fyldestgørende i biologisk og hygiejnisk Henseende. I Forbindelse hermed staaer de skærpede Bestemmelser om, at Vandløbsretten kan paabyde de fornødne Rensningsanlæg. Ikke blot Befolkningens almindelige Interesser, men ogsaa de særlige Interesser, som knytter sig til Ferskvandfiskeriet, har været forulempet af den uhemmede Spildevandsafledning, og Lovforslaget tager derfor ogsaa Sigte paa, at Vandløbene fremtidig kan faa saa rent Vand, at deres normale Plante- og Dyreliv vedblivende kan trives.

Blandt Bestemmelserne om Udførelse af offentlige Anlæg er der Grund til at fremhæve Lovforslagets § 74, Stk. 2 og 4, hvorefter Landvæsenkommissionen kan paalægge en Kommunalbestyrelse at være Rekvirent i Sager, som berører Kommunens Omraade. Paa samme Maade som ved Sager om Regulering af offentlige Vandløb

har man anset det for naturligt, at Kommunalbestyrelsen altid staaer som Rekvirent i disse Sager. Endvidere maa nævnes Bestemmelsen i Lovforslagets § 74, Stk. 7, hvorefter Anlæg midlertidigt kan tillades udført delvis eller med formindskede Dimensioner; ofte vil det nemlig være Tilfældet, at et Spildevandsanlæg omfatter Arealer, som først ud i Fremtiden bliver bebyggede i en saadan Udstrækning, at det projekterede Anlæg fuldt ud kan udnyttes.

Bestemmelserne om Udførelse af private Anlæg er nye, for saa vidt som Landvæsenævnet altid er første Instans.

Det er ogsaa nyt, at Kommunalbestyrelsen bliver forpligtet til at søge private Anlæg fremmet som offentlige, naar Sagen drejer sig om et Anlæg, som den gældende Sundhedsvedtægt eller Sundhedskommissionens Beslutning paalægger vedkommende Grundejer at udføre, og som ogsaa kan komme andre Grundejere til gode. I øvrigt er Bestemmelserne udformet i nøje Tilknytning til Bestemmelserne om Regulering af private Vandløb og Anlæg af nye Vandløb.

Bestemmelserne om Drift og Vedligeholdelse af offentlige Anlæg er noget anderledes end efter den gældende Ret, idet man her som overalt i dette Kapitel har indskærpet Kommunalbestyrelsens Ansvar for, at Spildevandsafløbet finder Sted paa betryggende Maade. I Afsnittet om Drift og Vedligeholdelse af private Anlæg kan jeg fremhæve, at det er Kommunalbestyrelsen, som skal tage Affære, hvor Forsømmelighed maatte blive udvist af nogen af de interesserede Lodsejere, medens det efter Loven af 1907 er Vandsynsmændene, hvis Bistand de skadelidende skal paakalde.

I Kapitel XII er samlet Bestemmelserne om Tilsyn, og i § 81 foreslaas den nye Regel, at Landbrugsministeren fører Overtilsyn med Vandløbene. Under den nugældende Lovgivning mangler man et saadant samlet Tilsyn, og det synes ikke urimeligt at behandle Vandløbene paa samme Maade som Veje, der er undergivet et Overtilsyn, som udøves af Ministeren for offentlige Arbejder. Samtidig har man ment, at der burde være et særligt Tilsyn, hvis Opgave var at paase, at Spildevandsanlæg altid holdes i tilbørlig Stand, og dette Tilsyn foreslaas henlagt til Politiet, som i Forvejen har Tilsyn med Forhold af sundhedsmæssig Betydning, og til Fiskerikontrollen, der i Forvejen fører Tilsyn med Overholdelse af Fiskerilovens Bestemmelser.